

عنوان مقاله:

مطالعه حقوقی و فقهی خرید و فروش دین

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی و اولین کنفرانس بین‌المللی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ایران سلیمانی - عضو هیات علمی گروه الهیات (فقه و حقوق)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل، ایران

سحر بشیرزاده تولون - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

سجاد خدادادی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل

خلاصه مقاله:

فقه اسلامی نسبت به اصول حقوقی دیدگاه متفاوتی نسبت به دین و خرید و فروش آن دارد. حالی که دین یک مال اعتباری ثابت در ذمه شخص مدیون اطلاق می‌گردد، ولی اکثر علمای امامیه فروش دین را اعم از این که حال و یا موجد باشد به شخص مدیون و نیز به اشخاص ثالث به شرط پرهیز از ربا و نیز رعایت مقررات بیع صرف مجاز می‌شمارند و تنها عده قلیلی از فقها آن را به شخص ثالث مجاز نمی‌شمارند. برای بررسی مسائلی از این گونه در این مقاله به بررسی مطالعه حقوقی و فقهی خرید و فروش دین با استفاده از روش تحقیق توصیفی و تحلیلی و روش مطالعه کتابخانه ای پرداخته شده است. نتایج نشان داد که؛ نوع نگاه فقه اسلامی به دین با بینش سایر نهادهای حقوقی متفاوت است. در نظام فقهی اسلام، دین یک مال اعتباری ثابت در ذمه شخص مدیون اطلاق می‌گردد. مالی که می‌توان آن را در برابر عوض معلوم در قالب عقد بیع به دیگران تملیک کرد. آن را مورد رهن قرار داد و ابراء نمود. انتقال دین با لحاظ مالیت آن در قبال عوض معلوم در قالب عقد بیع کاملاً موجه است و اعتباری بودن این مال هرگز مانعی جهت عدم امکان انتقال آن به دیگران محسوب نمی‌شود. چرا که اساساً مالیت تمام اموال امری اعتباری است. اکثر علمای امامیه فروش دین را اعم از این که حال و یا موجد باشد به شخص مدیون و نیز به اشخاص ثالث به شرط پرهیز از ربا و نیز رعایت مقررات بیع صرف مجاز می‌شمارند و تنها عده قلیلی از فقها آن را به شخص ثالث مجاز نمی‌شمارند.

کلمات کلیدی:

دین، مالیت دین، مال اعتباری، ذمه، عهده، خرید و فروش دین.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018616>

